No. 3229 Zaterdag 1 Februari 1941 58ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Redactie en Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Vertegenwoordigers voor de Ver. Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc. 19 to 25 West
44th. Street New York N. Y.

Curacao stuurde 8 ton naar Engeland

Curaçaose middelen.

Het is niet alleen in Curaçao, dat geregeld door de overheid in een min of meer officiële bekendmaking, verslag wordt gedaan van de ontvangsten, die de verschillende belastingen en andere middelen over een afgelopen periode hebben opgeleverd. Dit verslag, meer bekend als de **middelenstaat,** verschijnt voor wat de Curaçaose belastingen en overige middelen betreft geregeld iedere maand in de „Curaçaosche Courant" en reeds een oppervlakkige vergelijking met soortgelijke publicaties van andere landen, wekt het vermoeden, dat onze middelenstaat niet allerwegen die aandacht heeft, die hij verdient.

Hierop komen wij in het vervolg van ons artikel nog nader terug, doch reeds hier stellen wij, dat zulks in hoge mate betreurd moet worden, vooral nu ook voor Curaçao het ogenblik is aangebroken, dat de openbare geldmiddelen een vraagstuk vormen van de eerste orde. Wij menen dan ook, dat in dit gebrek aan aandacht **niet langer mag** worden berust, zodat de „Amigoe di Curaçao" voortaan telkens na het verschijnen van de Curaçaose middelenstaat daaraan enige beschouwingen zal wijden.

Mindere ontvangst 1940 t.o.v. 1939 niet aan oorlog te wijten.

Met de laatst gepubliceerde staat zijn wij in het bezit van de ontvangstcijfers over het gehele jaar 1940. Afgaande op het totaalcijfer daarvan zou men zich een gerustgesteld gevoel kunnen veroorloven. Niet alleen **dat het ontvangstcijfer van ruim 12,8 millioen een flink overschot boven de begroting vormt, de ontvangsten zijn bovendien nog zodanig meegevallen, dat een bedrag van acht ton ter beschikking gesteld kon worden van de Rijksregering.** Zeker, er is over 1940 minder ontvangen dan over 1939, maar als wij verderop enkele cijfers van de middelenstaat wat meer in onderdelen bekeken hebben en daarbij tot de conclusie gekomen zijn, dat deze achteruitgang in ontvangsten met de oorlogstoestand hoegenaamd niets uitstaande heeft, maar voornamelijk het gevolg is van een minder gelukkige belastingpolitiek ter verbetering, waarvan het nog niet te laat is, dan is er geen reden tot ongerustheid. Dan mogen wij vaststellen, dat — als wij ons maar een beetje willoos op de oceaan der gebeurtenissen laten voortdobberen, zoals tot nu toe —, wij wel zullen blijven drijven.

Maar wij moeten er voor oppassen, en wij zullen daartegen met alle oirbare middelen tot vervelens toe blijven waarschuwen, dat wij ons door al dat uiterlijk schoons in slaap laten wiegen. Want alleen naar het uiterlijk leidt onze financiële politiek tot gunstige resultaten; innerlijk moet zij ten scherpste worden veroordeeld.

En waarom?

Helaas biedt ter beantwoording dezer vraag de Curaçaose middelenstaat in de vorm zoals wij die steeds voorgezet krijgen niet de nodige aanknopingspunten.

Belastingopbrengst misleidt, want ook oude belastingjaren mede zijn inbegrepen.

Reeds in de aanhef van dit artikel wezen wij daarop en wij kunnen dit niet anders toeschrijven dan aan de omstandigheid, dat de staat door hen, die daartoe aangewezen zijn nog steeds niet in voldoende mate wordt gehanteerd als barometer om aan de hand daarvan te beoordelen, hoe in de naaste toekomst het vermoedelijk verloop zal zijn van onze geldmiddelen. Want de middelenstaat moge belangwekkend zijn door wat hij biedt, van veel meer gewicht is wat men er **niet** in vindt nl. hoe de ontvangstbedragen bijvoorbeeld van de inkomstenbelasting in elkaar zitten. Want als wij lezen, dat dit middel in 1940 ruim 1,7 millioen heeft opgebracht, dan kunnen wij daaruit geen conclusie trekken, als wij niet weten voor hoeveel daarin door oude belastingjaren is bijgedragen, m.a.w. in hoeverre of het tegenwoordig ruim vloeien van onze middelen moet worden toegeschreven aan de nog steeds in gang zijnde invordering van achterstallige belastingen.

En zelfs al zouden wij daarover ingelicht worden, dan bieden ook deze gegevens nog niet veel houvast als vermelding van de **ontvangen** bedragen niet gepaard ga met vermelding van de **verschuldigd geworden** bedragen, aangezien alleen dan beoordeeld kan worden, hoe bij een goed invorderingsbeleid dit middel zich zal gedragen. Wat hier is opgemerkt, geldt niet alleen voor de inkomstenbelasting, maar ook voor de grond- en gebruiksbelasting, zodat wij, wat deze drie middelen betreft, een uitvoeriger specificatie nodig vinden; desnoods zouden dan de ontvangsten van de Bovenwindse Eilanden, die thans voor ieder Eiland afzonderlijk worden vermeld, gecombineerd opgegeven kunnen worden.

Voorlopig menen wij te moeten volstaan met vermelding van dit grote gebrek in de staat.

Het is niet alleen nieuwsgierigheid, die ons naar de genoemde gegevens doet vragen. Neen, er zit meer aan vast. Want als wij lezen, dat de inkomstenbelasting, vermeerderd met de winstbelasting, die in de loop van het vorige jaar voor alle hier werkende lichamen de plaats van de inkomstenbelasting heeft ingenomen, over het jaar 1940 tezamen bijna 3.7 millioen heeft opgeleverd tegen ruim 3,7 millioen over 1939, dan klopt dat. Maar als wij dan nog verder in het verleden teruggaan en bemerken, dat de opbrengsten over 1938 en 1937 respectievelijk ruim 1,9 millioen en ruim 1,7 millioen zijn geweest, dan klopt dat niet. Dan moet er met dat middel iets gebeurd zijn, dat door de gegevens, die wij thans missen, direct opgehelderd zou worden. Nu weten wij wel, dat in de jaren 1939 en 1940 achterstallige belastingen zijn ingevorderd, vandaar dat wij de opbrengst van de grondbelasting bv. van 1938 en 1939 zien stijgen van ruim 603.000 tot ruim 735.000, en daarna in 1940 weer zien zakken tot 678.000, omdat in de loop van 1939 natuurlijk reeds de grootste achterstand was ingehaald.

Kolossale opbrengst over 1939/1940 doordat men toekomstige bedragen vast aansprak.

Daarom is ook verklaarbaar een soortgelijk verloop in de opbrengst van de **gebruiksbelasting** over de genoemde jaren. Maar dat daardoor verklaard wordt een plotselinge verdubbeling van de inkomstenbelasting tot tweemaal toe, lijkt ons niet aannemelijk. En nog minder aannemelijk werd het ons, toen wij kennis namen van de geschatte opbrengst der inkomsten- en winstbelasting over 1941 volgens de begroting van dat jaar nl. 2,3 millioen, merkwaardigerwijze hetzelfde bedrag van de jaren voordat dit middel zo onverklaarbaar naar boven ging, als wij tenminste rekening houden met de natuurlijke aangroei van de opbrengst van een middel als de inkomstenbelasting. Ware de verwachte terugval voor 1941 een meer geleidelijke geweest, dan zou de gesignaleerde fantastische stijging nog verklaarbaar zijn met de inning van achterstallige belastingen, maar nu kan deze redenering niet dienen. Uitsluitend in de inning van achterstallige belasting zit onze kolossale opbrengst over de jaren 1939 en 1940 dus niet.

Maar in wat dan wel?

Hierover hebben wij slechts vermoedens. Zeer angstige vermoedens. Het lijkt er dan op alsof in de jaren 1939 en 1940 niet alleen achterstallige belastingen geïnd zijn, maar alsof ook reeds op uitgebreide schaal aangesproken zijn belastingen, die voordien eerst aan een later dienstjaar ten goede kwamen. En als dat waar zij, dan schreven wij hierboven niet ten onrechte van een minder gelukkige belastingpolitiek, tengevolge waarvan ons financiëel beleid ten scherpste veroordeeld moet worden. Dan hebben wij weliswaar een fout van het verleden goedgemaakt door de achterstallige belastingen te innen en deze in een reservefonds te stoppen, maar dan hebben wij **een veel ernstiger fout** gemaakt door reeds een beroep te doen op toekomstige middelen en deze alvast op te teren. Dan hebben wij van een zeer toevallige omstandigheid gebruik gemaakt om daarmee onze begrotingen over de jaren 1939 en 1940 sluitend te maken. Dat hebben wij gedaan — en dit is zeer belangrijk — meer dan 2 jaar geleden. Reeds toen dus wisten wij, dat in het jaar 1941 deze toevallige omstandigheid niet meer aanwezig zou zijn en dus dat jaar noodwendig een groot tekort op de begroting zou geven, ook al was er nooit oorlog gekomen.

Tweede suppletoire begroting 1940.

En dat wetende is gedurende die 2 jaar, geen enkele poging aangewend om ons belastingstelsel zodanig te herzien, dat onvermijdelijke verhogingen zich op een goede grondslag konden voltrekken, doch **werden wij op het laatste nippertje, bijna overrompeld met de 2e suppletoire begroting 1940,** waarbij belasting-verhogingen werden voorgesteld, waarbij wij ons werkelijk even de ogen hebben uitgewreven. Gelukkig zijn wij aan dit financiëel avontuur ontsnapt, maar wat door dit alles aan steun voor het Moederland is verloren gegaan, is nooit meer goed te maken.

Wij zouden aan het geschetste opportunisme niet zoveel woorden besteed hebben, als het op het ogenblik niet de fataalste gevolgen met zich meebracht. Uit alles blijkt, dat wij eigenlijk niet goed weten, wat wij willen. Want wij hebben nu wel acht ton ter beschikking van de Rijksregering gesteld, omdat het toevalligerwijze (zie boven) tòch over was, maar dit geeft blijk van een levenshouding, waarbij wij werkelijk ons hart vasthouden. **Niet wat toevalligerwijze overblijft, moeten wij als strijdende natie, beschikbaar stellen, niet onze sluitpost op de begroting moeten wij besteden voor onze wederopbouw na de strijd, neen, doelbewust moeten wij daarvoor offeren en dienovereenkomstig moet onze begrotings- en belastingpolitiek zijn.**

Hoe wordt de oorlog gefinancierd?

Van bevriende zijde werd ons kort geleden een brochure toegezonden, waarin de bekende Engelse financier en econoom, John Maynard Keynes, onder de titel: „How to pay for the War" [1]) aan den Engelsen Minister van Financiën zijn ideeën uiteenzet, hoe in de komende jaren de kosten van de oorlog gedragen zullen moeten worden en hoe men de gevolgen financiëel weer te boven moet komen. Het was met een gevoel van diepe schaamte, dat wij de lectuur van dit geschrift beëindigden. Schaamte over het feit, dat wij, hoewel ook voor ons de oorlog al bijna een jaar duurt, nog moeten beginnen met de allereerste voorzieningen om onze geldmiddelen in het reine te krijgen, terwijl anderen zich de grootste offers getroosten.

Herziening belastingstelsel blijft geboden.

Maar te laat is het niet. Ook wij, kunnen, neen, wij moeten onze belastingen zodanig herzien, dat niet alleen onze begrotingen voor 1941 en 1942 sluiten, maar dat daardoor ook flinke bijdragen aan de Rijksregering zijn gewaarborgd. Over de grondslagen van de door ons gedachte herzieningen, spraken wij reeds in enkele vorige artikelen. En als wij eenmaal zover zijn en een billijke verdeling van de belastingdruk hebben verkregen, dan, maar ook eerst dan, is het ogenblik aangebroken de opbrengst van onze middelen in belangrijke mate op te voeren.

Geenszins zouden wij het pleit willen voeren voor de bovenmenselijke offers, welke anderen zich moeten getroosten; de verdeling van het maatschappelijk inkomen in dit Gebiedsdeel maakt dat onmogelijk. Doch, wij berekenden, en daarop komen wij te gelegener tijd terug, dat een naar onze inzichten hervormd belastingstelsel een belangrijker bijdrage dan tot nu toe kan waarborgen en voor 1942 als de op dezelfde inzichten gebouwde hervormingen geheel zijn doorgewerkt uiteraard een nog veel grotere, mits ook wij de weg van de lange harde hervormingsarbeid aanvaarden. Maar men aarzele niet te lang. **De tijd is kostbaar.**

[1]) Uitgave: Macmillan & C., Ltd., Londen.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Van het kleine Hellas is de victorie begonnen. En die victorie ving aan onder leiding van een van 's werelds dictatoren, **Johannes Metaxas** (klemtoon op laatste a), sinds 1938 krachtens eigen decreet levenslang Premier, Minister van Buitenlandse Zaken, van Eredienst, van Opvoeding, van Oorlog, van Marine en van Luchtvaart. Tot zijn dood is deze Helleense dictator de meest fortuinlijke der dictatoren geweest, en hij was dat dank zij Engeland. Want sinds de dagen van de Eerste Wereldoorlog, toen Metaxas, hoofd van de generale staf was, was hij pro-Duits. Hij had zijn militaire studies ook in Duitsland gemaakt. Pro-Duits was hij nog een goed half jaar geleden, tot de Engelse admiraliteit hem duidelijk maakte, dat hij zich aan de Engelse zijde moest scharen, want anders zouden de Britten nemen, wat ze nodig hadden.

De Italiaanse inval heeft de deur toen dicht gedaan en Hellas kwam aan onze zijde in de krijg en de Duitse krijgsmanskunst van Metaxas werd nu op de Duitse bondgenoten met enorm succes toegepast. Niet alleen werden de invallers op de vlucht gedreven, maar het kleine Hellas is tot nu toe het enige landje, dat niet alleen met succes verdedigde, maar nog oude territoriale wensen kon vervullen: annexatie van Albaans Epirus, met name Korça.

Met het sterven van Johannes Metaxas is Hellas' zesde dictator heengegaan. De toestanden wisselen snel in Hellas, sedert 1918 heeft men er al meer dan 25 bestuurswisselingen mede gemaakt en zes dictaturen, de één langer, de ander korter (die van Generaal Plastiras duurde maar 14 uur!). Van tijd tot tijd wordt de republiek een koninkrijk vice versa. Momenteel, sinds 1935, is Hellas een koninkrijk, dank zij wijlen Venizelos en Tsaldaris, na wier dood de op zijn troon herstelde Koning Georgios II een beroep deed op Oorlogsminister Johannes Metaxas een cabinet te vormen (de partij van Johannes Metaxas had slechts 8 zetels!).

Metaxas slaagde en 's daags daarna verstevigt hij zijn positie door de politieke partijen af te schaffen, de invloed van het volk op de regering tot niets terug te brengen en een perscensuur in te stellen, waaraan de As-Heren nog een voorbeeld zouden kunnen nemen: zo fel en scherp. Dan wordt hij Premier, in 1938 decredeert hij, dat hij het tot zijn dood zal blijven, en alle tegenstand ten spijt is hij het tot zijn dood gebleven.

Aanvankelijk niet zeer tot tevredenheid van het volk, maar na de successen zeker tot grote tevredenheid van Hellas en de wereld, want aan Metaxa's Duitse krijgsmanskunst is het — na God — te danken, dat het in het Oostelijk bekken van de Middellandse Zee thans wat gunstiger is gesteld. Metaxas protegeerde op Mussolini's voorbeeld de dominerende godsdienst van zijn rijk, in casu de Orthodoxe Kerk. Hij voerde uniforms in, jeugdbeweging, staatsvergoding en opsluiting. Tussen Hellas en Bulgarije bouwde hij de Metaxas-linie dwars door Thracië — een Bulgaars gebied, dat Hellas bij een van de vele oorlogen in de Balkan had weten te bemachtigen. Thans heeft de koning als zijn opvolger benoemd **Alexander Koryzis,** 55 jaar oud, bankier van beroep. Deze is een medewerker en vriend van Metaxas geweest sinds jaren her. Maar hij heeft geen militaire scholing. Voorlopig vermoeden wij dus, dat de activiteit van Metaxas' anderen vriend zal uitgaan, die Hoofd van het Helleense leger is: Alexander Papagos, die in Frankrijk zijn militaire studies heeft gemaakt, en in 1922 tegen de Turken zijn theoretische kennis met practische ervaring staafde.

Hitlers brallende rede.

Er moet door Duitsland, want de gunstige tijd voor een invasie in Engeland duurt zo lang, toch weer eens iets gedaan worden en daarom heeft Hitler in het Sportpalast te Berlijn Donderdag aan 18.000 oorlogsmoede Duitsers weer een hart onder het riem gestoken met de profetie, dat dit jaar een einde aan de oorlog brengen zal en de nieuwe orde in Europa.

Hoe dikwijls Hitler nu al de profeet gespeeld heeft in het bepalen van het einde van de oorlog, weten we niet meer, we zijn de tel kwijt, zoveel keren is het al gebeurd.

Maar wel weten we, dat er nog geen enkele voorspelling is uitgekomen. Hitler zelf begint ook met het jaar voorzichtiger te worden. In 1939 voorspelde hij in dagen. In 1940 voorspelde hij op de maand af. Nu doet hij het al op een jaar af. En het volgende jaar!...... Geve God, dat hij dan helemaal niets meer te voorspellen heeft.

De rest van zijn rede was gericht aan het adres van de Verenigde Staten en hun hulp aan Engeland: maar toch voor Hitler erg gematigd: zelfs mat. En last not least werd natuurlijk Engeland onder handen genomen.

Frankrijk blijft een belangrijke factor.

In het begin dezer week kwamen er berichten uit Vichy van kabinetsveranderingen.

De situatie van het Frankrijk van nu is zeer moeilijk te beoordelen en juist daarom wordt er misschien minder aandacht aan besteed, dan ze eigenlijk wel verdient, want Frankrijk blijft een belangrijke factor in de huidige wereldcrisis. President Roosevelt bleek dit ook te begrijpen door het herstel der diplomatieke betrekkingen en het zenden van Admiraal Leahy als ambassadeur naar het Gouvernement van Vichy.

Frankrijks militaire nederlaag mag geweten worden eensdeels aan gebrek aan strategie, anderdeels aan succesvolle Duitse propaganda, maar in hoofdzaak aan de overweldigende superioriteit der Duitse gevechtsmachine. Het verlies ligt in de wapenfabrieken van Frankrijk en Engeland in de jaren 1931 — 1939.

Het zou anders gegaan zijn, wanneer Engeland en Frankrijk van 1931 af Duitslands bewapening hadden voorkomen; wanneer zij in 1936 de versterking van het Rijnland hadden verhinderd; wanneer de Geallieërden in 1937 en '38 meer vliegtuigen en tanks hadden gebouwd; wanneer de kleine democratieën van Europa de noodzakelijkheid begrepen hadden van een gezamenlijke actie; wanneer de vijandelijke propaganda niet het moreel had kunnen ondermijnen in ieder vrij land; wanneer de noodzakelijke stappen bijtijds genomen waren.

Wie is de schuld van de geleden nederlagen?

En aan wie de schuld? Feitelijk aan ieder van ons, even goed als aan onze politici, leiders, intellectuelen, enz.

En was Frankrijk meer schuldig? Engeland en de Verenigde Staten werden niet overweldigd, omdat ze beschermd waren door de zee.

Maar tekort aan voorbereiding was er in alle democratische landen.

Toen Frankrijk lag te zieltogen, kon Engeland niet meer geven dan 10 divisies in Vlaanderen en 3 divisies in Frankrijk. En de Verenigde Staten konden aan directe hulp niets doen.

En omdat Frankrijk de heerschappij in de lucht verloren had, was het ook het meesterschap kwijt over het land. Tien millioen vluchtelingen liepen verder het leger in de weg en in Zuid Frankrijk waren geen verdedigingslinies noch reserves aan ammunitie en materiaal en verder een groot gebrek aan levensmiddelen. Hoe kon Frankrijk dan de oorlog voortzetten? Het leger kon zelfs niet meer door Zuid Frankrijk ontvluchten naar Afrika; ze zouden halverwege door de Duitse gemotoriseerde colonnes zijn ingehaald.

En Frankrijk zou dan geheel bezet zijn, inclusief de havens van Toulon en Marseille.

Bijna algemeen wordt thans dan ook de overgave van **Pétain** en **Weygand** geheel anders **beoordeeld dan in het** begin het geval geweest is.

Er bleef werkelijk aan deze helden niet anders te doen over op het ogenblik, dat, zoals Pétain zelf zeide, „Frankrijk de strop al om had".

Pétain heeft er in elk geval voor gezorgd, dat de Franse vloot toch maar steeds nog niet in dienst van de Duitsers is.

De toestemming van Engeland, om de blokkade op te heffen voor de hulp van het Amerikaanse Rode Kruis aan Frankrijk, zal Pétain nog versterken in zijn flinke houding tegenover Duitsland.

BUITENLAND.

DE IERSE BASES.

Churchill moet puzzle oplossen, waartegen hij vroeger al waarschuwde.

„Ik wil hierbij de regering er aan herinneren, dat de Admiraliteit aan het eind van de wereldoorlog verklaarde, dat het zeer moeilijk en misschien wel onmogelijk zal zijn Engeland van voedsel te voorzien zonder het gebruik van deze havens in oorlogstijd". zei Winston Churchill tot Neville Chamberlain. toen deze met Ierland in 1938 een verdrag afsloot,waarbij de Engelse vlootbases te Queenstown. Berehaven en Loughswilly werden opgeheven.

Het is merkwaardig, dat Churchill nu zelf geroepen is om het probleem op te lossen. waar hij toen voor waarschuwde.

Het bezit van Ierse bases is voor Engeland van enorm groot belang, vooral daar de Duitsers de gehele Westkust van Europa in handen hebben. Een gezaghebbend marine-autoriteit verklaarde: „Indien wij de beschikking hadden over de havens Loughswilly en Berehaven. dan zou onze gehele positie in één nacht 100% verbeterd zijn. De wereld moet begrijpen, hoe zwaar wij betalen voor onze beginselen met honderden en duizenden tonnen scheepsruimte en honderden mensenlevens."

Vliegtuigen en schepen tekort.

Wijlen Lord Lothian vroeg in zijn laatste rede tot de Verenigde Staten, om vliegtuigen en schepen. De levering van schepen door de Verenigde Staten kan echter in nog zo'n snel tempo geschieden. wanneer Engeland niet beletten kan, dat Duitsland op zulk een grote schaal zijn schepen vernietigt, dan is die levering niet voldoende. Er moeten niet steeds meer schepen bijkomen om verzonken te worden. maar er moet belet worden, dat de schepen tot zinken worden gebracht. Om dit te beletten en om zowel de kostbare schepen als de noodzakelijkste lading voor oorlogvoering en voeding veilig te stellen, heeft Engeland de Ierse bases absoluut nodig.

Alle schepen uit de Verenigde Staten en Canada komen binnen de 300 mijlen voor de Ierse kust bij elkaar en vormen zodoende voor de Nazies een prachtig jachtgebied voor het tot zinken brengen van schepen. Nu hebben de Engelsen hun bases op de Engelse kust en de oorlogsschepen en vliegtuigen, welke dienen om de convooien te beschermen, moeten een oppervlakte van 750 tot 850 mijlen bestrijken. Van de Ierse kusten af zou dit zeker 250 mijl verschillen. Wat dit betekent, begrijpt men beter, wanneer men weet, dat in de strijd tegen handelsschepen het voordeel altijd aan de kant is van den aanvaller, die zijn tijd kan uitkiezen. De verdedigende partij moet onophoudelijk de wacht houden en altijd op zijn hoede zijn. Dit betekent een ontzaggelijk verbruik van olie. Torpedojagers gebruiken veel olie en hun voorraadruimte is beperkt. Zij moeten kunnen beschikken over olie-opslagplaatsen zo dicht mogelijk bij de plaatsen van operatie.

Daar komt nog bij, dat de patrouillerende eenheden op slechts een beperkte afstand van de kust kunnen werken, daar ieder schip steeds voldoende olie in voorraad moet houden in geval het een duikboot ontdekt en deze vervolgen moet. Ten slotte komt er nog bij, dat de Engelse vloot een groot tekort aan schepen heeft.

In de vooroorlogse jaren verklaarde de Britse Admiraliteit, dat 70 kruisers voldoende waren voor de nationale veiligheid. Om politieke redenen werd dit aantal verlaagd tot 50, terwijl men bezig was de andere volken tot ontwapening op te wekken. **Bij het uitbreken van de oorlog beschikte de Engelse marine slechts over 45 kruisers** en een evenredig aantal kleinere eenheden. Na de val van Frankrijk. op welks vloot sterk gerekend was, en na de afzondering van een aantal kruisers voor de Middellandse Zee ter bestrijding van de Italiaanse vloot, bleef slechts een gering gedeelte over voor de beheersing van de Atlantische Oceaan. De toestand kon bepaald slecht genoemd worden.

Engeland moet Ierse bases hebben.

Men begrijpt dan ook, dat de 50 Amerikaanse torpedojagers zeer noodzakelijk waren. Koortsachtig wordt gewerkt aan de uitbreiding der vloot. Minstens 100 kruisers met nog een groot aantal kleinere eenheden zijn nodig om Engeland te behoeden voor ernstige slagen. De bouw van de oorlogvloot wordt nu ook nog gehandicapt door de noodzakelijkheid handelsschepen te bouwen voor de aanvoer van oorlogsmateriaal en voedsel. Ook daarin zullen de Verenigde Staten moeten helpen.

De Ierse bases, die Engeland nodig heeft om zijn handelsschepen voor ondergang te behoeden, zijn Queenstown in het Zuiden, Berehaven in het uiterste Zuid-Westen en Loughswilly in het Noorden.

Queenstown of Cobh is de belangrijkste en was sinds eeuwen een Engelse vlootbasis. Tijdens Wereldoorlog I lagen hier Engelse torpedojagers, mijnenvegers en kleinere eenheden.

Loughswilly in het Noorden bewaakt de toegang tot de Ierse Zee en de Clyde.

Berehaven is het meest westelijke punt van waaruit de Atlantische Oceaan beheerst kan worden.

De Nazies beschikken over duikboten en vliegtuigen met een grote actieradius en kunnen van de Franse kust uit. vooral van Brest en Lorient de toegangswegen tot Engeland zwaar blokkeren. Hoe verder Engeland zijn bewakingsposten kan vooruit schuiven, des te meer wint het en dwingt het de Nazies verder weg te gaan van zijn eigen bases met alle gevaren daaraan verbonden.

Het bezit der Ierse bases is voor Engeland een levensbelang; ook daarom, wijl een eventuele invasie via Ierland niet onmogelijk is.

Ierland heeft tot dusver geweigerd Engeland ter wille te zijn. Dit wil niet zeggen, dat Ierland nazie-gezind is, doch wel, dat Eamon de Valera zich wel bewust is, dat de verlening van dit recht aan Engeland practisch oorlog betekent met Duitsland en dus bombardementen met alle oorlogsellende.

Nazie gezant in Dublin spionneert van nabij.

De neutraliteit van Ierland is een machtige steun voor Duitsland om Engeland te blokkeren. De Nazies lieten dit ook merken, toen zij bij de afkondiging der blokkade tegen Engeland Ierland hiervan uitzonderden. Duitsland verklaarde, dat de bombardering van sommige plaatsen in Ierland op een vergissing berustte en het zegde schadeloosstelling toe. **Te Dublin zit nog steeds een Duitse gezant als spionnage-post die wel van heel nabij op de hoogte gehouden wordt.**

Ierland zit tussen twee vuren. Voor ons is het makkelijk te zeggen, hoe het kiezen moet. Maar ook Nederland koos niet, voordat het gedwongen werd te kiezen. Voor Ierland is het nog moeilijker. Duitsland is weloverwogen tegemoetkomend en door Engeland de bases te geven, komt het in oorlog met Duitsland en kiest het de partij van een land, waardoor het eeuwen lang is onderdrukt en die tot op heden nog weigert Ierland recht te doen door Noord-Ierland niet af te staan.

Wij kunnen het standpunt van Engeland begrijpen, die nu geen concessies op dit punt wil doen en alles verschuift tot na de oorlog. Want zo Ierland zijn zin krijgt, dan kan ook Brits-Indië de inwilliging verlangen van de de eisen, die haar reeds tijdens de oorlog 1914—1918 waren toegezegd. Bovendien schijnt de bevolking van Noord-Ierland zelf niets te voelen voor een aansluiting.

Winston Churchill staat voor een moeilijk probleem. Hij heeft afgekondigd, dat er van Engeland uit geen doorvoer meer is naar Ierland. Dit is een zware slag. Maar het is te begrijpen, dat Engeland zijn zo zwaar gekochte goederen niet wil afstaan aan het land, dat die koopprijs nog zoveel te zwaarder maakt.

Ierland had dit verwacht en stelt alles in het werk om zichzelf te bedruipen en bovendien deed Eamon de Valera via de radio nog een beroep op de Verenigde Staten om de voedselvoorziening veilig te stellen. Zal het helpen?

JAPAN BOUWT SCHUILKELDERS

De Japanse Minister van Oorlog, luitenant-generaal Eiki Tojo, heeft na een vergadering met het Kabinet talrijke maatregelen genomen om het land tegen luchtaanvallen te verdedigen. Rond de steden Tokio, Yokohama, enz., worden geweldige batterijen afweergeschut opgesteld. Voor de bevolking worden schuilkelders gebouwd. Dit moet in een zeer snel tempo geschieden, wijl men aan de bedreiging der Verenigde Staten te allen tijde het hoofd bieden wil.

„De tijd nadert snel, dat de verhouding tussen de Verenigde Staten en Japan duidelijker zal moeten worden. Wat daar de uitkomst van zal zijn, is misschien niet moeilijk te begrijpen, wanneer men ziet, dat de Staten zijn overgegaan tot een reorganisatie en uitbreiding van de vloot", zo schrijven de Japanse bladen.

Het kabinet ontveinst zich niet, dat de luchtverdediging een zeer moeilijk probleem is ,maar het snel naderend dreigend gevaar zal de moeilijkheden overwinnen.

MARTINIQUE BEWAART DE FRANSE GOUDSCHAT.

Het grootste gedeelte van de Franse goudreserves ter waarde van $ 945. 232.344 ligt opgeslagen te Fort-de-France op Martinique.

Toen Frankrijk zag, dat de strijd verloren was, zond het op 12 Juni de kruiser Emile Bertin naar Canada om het goud in veiligheid te brengen en het aan de Franse en Canadese autoriteiten in bewaring te geven. Op 18 Juni kwam de kruiser te Halifax aan, doch daar wachtten den commandant orders om het goud niet af te geven.

Maarschalk Pétain was met de onderhandelingen over de wapenstilstand begonnen. Alles was gereed gemaakt om het goud te ontschepen, maar de commandant bleef dralen en vertrok na twee dagen uit de haven en bereikte twee dagen vóór het sluiten van de wapenstilstand Martinique. Dit goudbezit is een belangrijk wapen in handen van Maarschalk Pétain. De Amerikaanse vloot houdt een oogje in het zeil, dat het goud niet op een of andere manier verdwijne.

DE NAZIEDRUK IN NOORWEGEN.

In Noorwegen is een decreet uitgevaardigd, waarbij het beroepsgeheim van priesters, geestelijke leiders, doktoren, advocaten, van post- en telegraaf-ambtenaren wordt „opgeheven", d.i. geschonden zal worden. Bij het onderzoek naar de gedragingen en ideeën van vooraanstaande Noren werden de Nazies geregeld gehandicapt door het eeuwenoude beroepsgeheim.

BELANGRIJKE INKOPEN VAN DUITSLAND IN CHINA EN JAPAN.

In Japan en in de door Japan bezette gebieden krioelt het van Duitse agenten, die overal belangrijke inkopen doen, die via Rusland naar Duitsland vervoerd worden. De vrachtprijzen op de spoorwegen zijn van 500 tot 800 percent verhoogd, met uitzondering voor de Duitsers zelf, die nog oude contracten met Rusland hebben lopen. Japan vindt deze inkoopmanie van Duitsland niet heel prettig, daar de prijzen zodoende worden opgedreven en grote voorraden, nuttig voor Japan, verdwijnen.

Maar Duitsland is een vrindje. Het maakt druk gebruik van de voorrechten door het Duits-Italiaans-Japans pact verkregen.

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

Tennis.

Van de C.S.C. is een uitnodiging ontvangen tot deelname aan gemengd dubbelwedstrijden om een beker, beschikbaar gesteld door den heer Dick Capriles.

Deze wedstrijden zullen gespeeld worden tussen de leden van C.S.C., Kwiek en Asiento, terwijl de bepaling gemaakt is, dat het niet beslist noodzakelijk is, dat de dubbel-combinatie uit leden van dezelfde club bestaat.

De voorwedstrijden kunnen naar keuze gespeeld worden op de banen van C.S.C., Kwiek of Asiento, doch de eindstrijd zal plaats vinden op de banen van C.S.C.

Opgave tot deelname vóór 5 Februari a.s. aan onze tenniscommissie.

Foto-wedstrijd.

Door een commissie, samengesteld uit de heren Logman, Kroos en Segaar, zijn de volgende prijswinnaars aan de uitgeschreven jubileum-fotowedstrijden aangewezen:

Groep A (Series): 1) Hr. Morsman, 2) Hr. ten Houten; 3) Hr. van Essen.

Groep B (afzonderlijke foto's): 1) Hr. Mioch; 2) Hr. van Essen; 3) Hr. Mioch.

Tennisladder per 30/1—1941.

Dames A. Mevr. Eerligh, Mevr. Scheffer, Mevr. Verheul, Mevr. Vermeulen, Mevr. de Vries, Mevr. Nebbeling, Mej. Gomperts, Mevr. Voncken.

B. Mevr. Mourik-Broekman, Mevr. van Durren, Mevr. de Wolf, Mevr. Rienks, Mevr. Elvers, Mevr. Rosenthal.

Heren A. Hr. Breedveld, Hr. Rosenthal, Hr. van Kekem, Hr. Koster, Hr. Euwe, Hr. Vromans, Hr. Boon, Hr. Dussel, Hr. Schnepper, Hr. de Wolf, Hr. de Haan.

B. Hr. Tuininga, Hr. Kutsch Loyenga, Hr. Brandwijk Nodelijk, Hr. de Mol, Hr. v/d Kuip, Hr. Rijpkema, Hr. Bol, Hr. Calisch.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Agenda:

Zaterdag 1 Febr. 20.30 uur Bioscoopvoorstelling.

Dinsdag 4 Febr. 19.30 uur ½ Uur comp. biljarten groep „A".

Donderdag 6 Febr. 19.30 uur ½ Uur comp. biljarten groep „C".

Kerkberichten

Week van Zond. 2 t/m 8 Febr. 1941.
In alle ritussen der Kerk:
Zo.: Hoogfeest van 's Heren Opdracht (Maria-Lichtmis).
Bij de Dominicanen: Eigen mis-officie (te vinden op 2 Febr.) met gedachtenis van de 3e Zo. na octaaf van Epiphanie.
Wo. Tweede der zeven Woensdagen van den H. Jozef.
Vr. Eerste Vrijdag der maand, toegewijd aan het H. Hart.
's Zaterdagavond begin Septuagesimatijd, en wij bereiden ons voor op het Hoogfeest der Verrijzenis.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507
Zondag:
4.45 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie
7.— H. Mis (kinderen) (P).
8.30 Hoogmis (N.) voorafgegaan door wijding der kaarsen.
19.— Lof met Litanie van Alle Heiligen.
Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
Wo. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Wo. 19.— Jongens-lof.
Do. 7.— Congregatie voor de meisjes
Do. 19.— Lof.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis.
Biechten: 's morg. na mis, 's av. na Rozenhoedje, op verzoek en Zaterdag.
H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.
Zondag:
4.30 en 6.— H. Mis
7.30 H. Mis (speciaal voor kinderen)
8.30 Hoogmis (P) voorafgegaan door wijding der kaarsen.
19.— Lof.
Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Di. 19.— Congregatie meisjes
Wo. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Wo. 19.30 Congregatie jongens.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis
Op Zaterdag 7.— H. Mis (kind.)
Biechten: 's Zaterdags na 16 uur.
H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.
Zondag:
4.45 en 6.30 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie.
7.45 H. Mis voor kinderen
9.— Hoogmis; voor en onder de H. Mis wijding en offering der kaarsen
19.— Lof voor de vrede.
Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje (P).
Wo. 5.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Wo. 19.— Bijeenkomst St. Tharcisius
Do. 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr. 6.— Gezongen H. Mis.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de gehele dag.
H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag.
Zondag:
5.— H. Mis (P) 8.— Hoogmis (P)
18.30 Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.)
Op Zat. 7 uur H. Mis voor kind.
Biechten: 's morg. na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.
KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 8, dan vragen naar Pastorie Groot Kwartier., spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.
Zondag:
5.— H. Mis (P)
7.— H. Mis voor kinderen
8.15 Hoogmis, gez. door het Nederlands Mannenkoor (N. en Eng.).
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo. 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Vr. 6.30 Gezongen H. Mis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.
KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis 16.— Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden in de Papiamentse resp. Nederlandse taal gehouden worden.

WAAROM DE APOSTOLISCH VICARIUS IN DE KERK BEKLEED WORDT.

Een lezer, die de pontificale H. Mis van den hoogwaardigen Vicarius Apostolicus in de Parochiekerk der H. Familie onlangs bijwoonde, schreef ons:

„Kunt u mij enige uitleg geven van de aankleding van den Apostolischen Vicarius vlak voordat de H. Mis begint; ik meen zelfs te hebben gezien, dat hij van schoenen verwisselt. Anderen, wien ik het vroeg, konden mij geen uitleg geven."

Enige toelichting kunnen wij geven, al moet het kort zijn in verband met de beschikbare ruimte in de „Amigoe di Curaçao". In oude tijden woonde de Bisschop het eerste gedeelte van de H. Mis niet bij, of zat hij ter zijde. Hij was dan in zijn dagelijks kleed. Was het moment genaderd, dat hij zelf de leiding van de celebratie op zich nam, dan bekleedden zijn geestelijken hem met zijn dienstgewaden. Behalve de priesterlijke gewaden, heeft de Bisschop ook enkele onderscheidingstekenen aan zijn rang verschuldigd, zg. pontificalia. (De Bisschop vertegenwoordigt de hoogste rang in de Kerk, zij zijn de opvolgers der Apostelen, op wie de Kerk gegrondvest werd (Eph. 2 : 20), en een der Bisschoppen, nl. die van Rome, is hun hoofd, is Paus). Enkele van de priesterlijke gewaden, die ge den Apostolischen Vicarius hebt zien aantrekken, waren de amict (klein doekje om de hals), albe (lang wit hemd tot aan de voeten), gordel, manipel (klein doekje aan de linkerarm), stola (strook geborduurd goed rond de hals), kazuifel (het rijk bewerkte meest naar voren tredende opperkleed). Enkele van de pontificalia waren: borstkruis, ring, staf, mijter, handschoenen, en —ge hebt goed gezien — een paar sandalen. Deze sandalen zijn doorgaans van zijde gemaakt en het is dus niet **zo practisch daarmede over de straat** te wandelen, weshalve men ze eerst in de Kerk aantrekt.

Oorspronkelijk waren de meeste dezer gewaden etc. practische zaken, later werd het eregewaad en verklaarde men hun gebruik symbolisch: zo moeten de beide hoornen van de mijter het Oude en Nieuwe Testament verbeelden, waarvan de Bisschop de bewaker en verspreider is.

Dit alles betreft alleen slechts de Latijnse ritussen onzer Kerk; andere ritussen hebben weer andere gebruiken, gewaden, etc., doch wij hopen, dat gij en mogelijk ook anderen zo voldoende zijt ingelicht.

CURACAO.

INZEGENING KLEUTERSCHOOL

Naar aanleiding van ons verslag in de Woensdag-editie, waarin gewezen werd op „de onbegrijpelijke houding van het Bestuur", dat niet aanwezig was, deelde Z.E. de Gouverneur ons mede, dat er niemand namens het Gouvernement aanwezig was, wijl de Gouverneur noch de Onderwijs-Inspectie een uitnodiging hiervoor hadden ontvangen en dus **niet** op de hoogte waren. Drie ambtenaren van de Onderwijs-inspectie waren met hun dames uitgenodigd als privé personen, twee daarvan waren verhinderd, de derde, de Heer Mulder, was aanwezig, doch niet officieel. Wij waren bij het samenstellen van het verslag tot onze spijt hiervan niet op de hoogte, doch het spreekt vanzelf, dat — nu de zaken zó staan — er van onbeleefdheid geen sprake is geweest, en wij herroepen vanzelfsprekend hetgeen wij schreven.

Bovendien is als gevolg van onduidelijkheid in ditzelfde verslag de indruk gewekt, als zou de Zeereerw. Frater Radulphus in **zijn** rede de — na wat wij thans in vorengaande alinea schreven begrijpelijke — afwezigheid van het Gouvernement becritiseerd hebben. Uit een onderhoud, dat wij met Frater Radulphus hadden, is gebleken dat dit een fatale misstelling is.

Het resumé van Frater Radulphus' rede begint eerst bij de zin „Frater Radulphus dacht er anders over.........", m.a.w. de Zeereerw. Frater heeft juist lof toegezwaaid aan alle betrokkenen, **óók aan het Gouvernement, en dit mede namens de Eerw. Soeurs,** en hij verzocht den als privé persoon aanwezigen Heer Mulder deze dank te bestemder plaatse over te brengen.

Dr. W. J. Goslinga had aanvankelijk de hem als privé persoon toegezonden uitnodiging aangenomen en had ook het voornemen het woord te voeren, doch door een plotselinge, zeer ernstige reden kon de Inspecteur niet aanwezig zijn.

Onze verslaggever, die van deze stand van zaken niet op de hoogte was, heeft daardoor een onjuiste voorstelling gegeven, die wij ons haasten, mede in overleg met Z.E. den Gouverneur en den Zeereerw. Frater Radulphus, bij dezen te corrigeren.

CURAÇAO EERT ERFPRINSES.

Op bij de droeve omstandigheden passende wijze heeft Curaçao de verjaardag gevierd van H.K.H. Prinses Beatrix, erfprinses van de Oranjetroon.

Nederland heeft de Leden van ons Vorstenhuis niet in zijn midden. Op vreemde bodem toeven alle leden van de koninklijke familie en de jarige Prinses is ver weg in Canada, waar Zij veilig is voor de Nazie-intrigues. Toch zijn wij ervan overtuigd, dat eerstdaags wel weer de ontroerende berichten uit het moederland zullen doorlekken, hoe men in de binnenkamer van zijn aanhankelijkheid aan het Huis van Oranje gisteren heeft getuigd en hoe in Christelijk Nederland gebeden voor Prinses Beatrix en de haren zijn opgezonden tot den Allerhoogste.

Op Curaçao was men gisteren reeds vroeg in de weer overal de vaderlandse Driekleur te ontplooien. Een fier gezicht was het de statige vlag van het Paleis van Z.E. den Gouverneur vanuit Otrabanda geflankeerd te zien door de dundoeken op het Fort ter eenre, en de honderden vlaggen van Punda ter andere zijde. Toen wij van het Americano-terras van dit fraaie schouwspel zaten te genieten, stoomde juist een gepavoiseerde Nederlandse tanker de St. Anna-baai binnen. Fier waaide de Vaderlandse vlag, fijn om te zien in deze zo benarde tijd.

De gouvernementskantoren en -instellingen waren des middags gesloten, vele andere bedrijven volgden dit voorbeeld, alle scholen waren 's middags gesloten en de kinderen joelden blij rond.

De Curom vrolijkte het lunch-uurtje op met een keur van nationale liederen, zelfs het Curom-kinderuur droeg een Oranjestempel. En ten besluite gaf de politie-harmonie 's avonds een concert op het Brionplein, waar het volk gezellig door een krioelde en het Americano-terras weerspiegelde van de blijheid der bevolking. Brigadier **Dimmendaal**, de dirigent, gaf ons met de 25 leden — waarvan een groot gedeelte ook opgeleid door den Brigadier — een mooie avond ,die door de Curom werd uitgezonden. Wij danken aan de politie-harmonie veel, zeer veel.

BERICHT.

Naar aanleiding van een bezoek, dat ik dezer dagen aan Bonaire bracht, is het gerucht rondgegaan, dat ik als onbetrouwbaar element daar zou zijn opgeborgen. Men zal zich mijn zeer pijnlijke verrassing kunnen voorstellen, toen meerderen zich verbaasden mij zo plotseling weer hier te zien. Ik stel er daarom prijs op te verklaren, dat ik **geheel vrijwillig** een bezoek van kennismaking bracht aan Bonaire, zoals enige tijd geleden aan Aruba.

Dr. Joh. Hartog, Hoofdredacteur.

OFFICIëLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mej. A. C. M. Rodriguez, schrijfster, Postkantoor Curaçao, 4 weken vrijstelling dienst. Mej. M. C. Ruiz, telefoniste Landstelefoondienst Aruba, 4 weken vrijstelling dienst; J. C. Sillie, brievenbesteller alhier, 4 weken vrijstelling dienst.

Overplaatsing: C. A. G. Profeet, adjunct-commies kantoor Koloniaal-Ontvanger naar Aruba. M. Huith, adjunct-commies kantoor Ontvanger Invoerrechten en Accijnzen, alhier, naar kantoor Koloniaal Ontvanger. E. A. Plaza, tijd. schrijver, Inspectie Belastingen, afd. Invordering, naar kantoor Ontvanger Invoerrechten en Accijnzen alhier.

Eervol ontslag aan: Mr. G. E. Melleman, notaris standplaats Aruba; op verzoek.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeyer.

RUIM 12.000 MENSEN BEZOCHTEN R.K. MILITAIR TEHUIS.

In Februari van 1940 werd het R.K. Militair Tehuis op Pietermaai opengesteld voor de militairen van dit garnizoen. Zeer velen bezochten het Tehuis. Hier is een staatje:

Februari 1101, Maart 1158, April 1362, Mei 1140, **Juni 1560** (record maand), Juli 1032, Augustus 960, September 1163, October 1040, November 930, December 1240.

Totaal in het jaar 1940 (de maand Januari uitgezonderd) 12.686.

In de maand Januari 1941 was het bezoek 1270. Men kan het Tehuis gerust eens gaan bekijken, ook voor niet-katholieken staat het wijd open.

STATEN VAN CURAÇAO.

Bij de „Ingekomen Stukken" was een schrijven van het Gouvernement, waarin de Staten verzocht werden de behandeling van het „Ontwerp-landsverordening tot regeling van het beroep in belastingzaken" en van „Regularisatie-voorstellen begroting dienstjaar 1938" uit te stellen, omdat de Administrateur van Financiën wegens ziekte verhinderd is de beraadslagingen als gemachtigde van het Bestuur bij te wonen.

In behandeling werd genomen het „Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de „Algemene Politiekeur" 1917". De gemachtigde van het Bestuur, de heer Ir. J. G. Groote, gaf enige uitleg over plantjes en stekjes in kleine bakjes, die wellicht minder passend zijn in het Wilhelminapark, maar toch wel in die buurt, zodat de tuinman er regelmatig zijn aandacht aan kan schenken. Naar aanleiding hiervan stelde de heer Maal nog een vraag over het proefterrein te Groot Kwartier. Op deze vraag kon echter niet worden ingegaan, omdat die quaestie buiten de behandeling van dit wetsontwerp viel.

Het wetsontwerp werd met algemene stemmen aangenomen.

De „Ontwerp-landsverordening tot nadere wijziging van de „Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelastingverordening 1928" gaf in het geheel geen aanleiding tot het stellen van vragen of anderszins. Het wetsontwerp werd aangenomen met algemene stemmen.

Niets meer aan de orde zijnde, sloot de Voorzitter de vergadering.

DE VERKIEZINGEN.

Februari is een zeer belangrijke maand voor de verkiezingen, die in November zullen plaats vinden. In Februari moet gij zorg dragen, dat gij stemmen moogt in November.

Alle kiezers moeten zich naar het Bevolkingsbureau begeven om de aanmeldingsformulieren in te vullen en zij moeten het gequiteerde Inkomstenbelastingbiljet over 1939 — 1940 of een schoolbewijs mede brengen. .

Kiezers zijn Nederlandse onderdanen, die op 1 Maart 1941 de volle ouderdom van 25 jaar bereikt hebben en sinds 1 Januari 1941 op Curaçao gevestigd zijn. **Bovendien** moeten zij hun Inkomstenbelasting over 1939 — 1940 vóór 1 Januari 1941 betaald hebben **of** in het bezit zijn van een bewijs, dat zij over voldoende ontwikkeling beschikken, gelijkstaande met het leerplan der zes klassen van de lagere school.

Wij doen een beroep op iederen kiezer om zich terstond aan te geven op het Bevolkingsbureau, dat geopend is iedere dag van 8 — 12 en van 13.30 — 16.30, 's Zaterdags van 8 — 12.30.

De aanmelding kan ook schriftelijk geschieden met bijvoeging van één der bovengenoemde stukken.

De kiezers moeten niet vergeten, dat een groot gedeelte van het resultaat der verkiezingen van deze aanmelding afhangt.

Wanneer u zich in Februari niet aangemeld hebt, moogt u niet stemmen in November.

GOOI NIET WEG, WAT VOOR DE OORLOGSINDUSTRIE VAN NUT IS.

De Vrouwen-Organisatie Curaçao heeft de oproep van den Lord-Mayor van Londen ter harte genomen om tal van schijnbaar waardeloze zaken te verzamelen, die inderdaad voor de oorlogsvoering van groot nut zijn. Binnenkort zal men in alle scholen, vele hotels, winkels en gebouwen oranje bussen, met het opschrift „help ons winnen", aantreffen, waarin men nu eens geen geld, maar slechts met een klein beetje moeite verzamelde zaken kan deponeren.

Die zaken zijn:

1e. **zilverpapier**, waar chocolade, cigaretten, biscuits, enz., vaak in verpakt zijn. (Men make hier geen ballen van, maar strijke het plat); 2e. alle soorten bladtin, verpakkingen van thee, enz., (eveneens plat gestreken); 3e. lood, in het biezonder de tubes van tandpasta, gezichts- en scheercrême en dergelijke. Als men deze eerst even schoon wil krabben, dient men er de goede zaak mede; 4e. loden capsules van flessen, evenals aluminiumcapsules, doch géén gewone capsules van bier- en limonade-flessen, die voor dit doel géén waarde hebben; 5e. andere kleine aluminium voorwerpen; 6e. scheermesjes (ter vermijding van ongelukken in een lucifersdoosje of iets dergelijks).

Bescheidener offer voor de grote zaak van de vrijheid werd wel nimmer gevraagd, en het Bestuur van de V.O.C. verwacht dan ook, dat iedere inwoner van Curaçao van ganser harte zal meewerken. Binnenkort volgen verdere publicaties, maar inmiddels beginne een ieder reeds te bewaren.

NEDERL. NIEUWS.

Eindelijk vrij.

Te Langstjao zijn in goede welstand aangekomen de Nederlandse missionarissen Hendrik Mutters, en Piet van Oorschot, die sedert de zomer van 1930 in de hoofdstad van de provincie Tunkiang in Chinees Turkestan hebben gevangen gezeten.

Inflatie-tendenzen.

De inflatie-tendenzen in Nederland komen zeer duidelijk tot uitdrukking in de weekstaten van de Nederlandse bank. Ultimo 1940 overschreed de bankbiljetten-omloop de anderhalf milliard tegen 1.154.000.000 in het begin van het jaar en 1.158.000.000 aan de vooravond van de invasie. De invloed der inflatie is verhoudingsgewijs sterker, nu de hoeveelheid beschikbare goederen door de Duitse plundering sterk is afgenomen, zodat die alleen is te beteugelen door drastische prijscontrole.

Een Nederlands duikboot vergaan.

De Nederlandse regering meldde, dat een Nederlandse duikboot tijdens haar operaties is verloren gegaan. Voor de vrijheid van ons land is weder het leven gevraagd van vele dappere zeehelden. Familieleden van de bemanning, hier op Curaçao woonachtig, kregen de droeve tijding.

Zwaar zijn de offers, die gebracht moeten worden voor de vrijheid van ons vaderland.

Moge God deze helden genadig zijn en dat hun offer eens beloond worde door de spoedige bevrijding van Nederland in Europa.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

29 Januari:

Te Londen klonk het eerste nachtalarm sinds 10 dagen. Van de Franse kust af werd Dover beschoten.

De Britten trokken Italiaans Somaliland binnen. Derna werd door de Engelsen ingenomen.

30 Januari:

De R.A.F. deed aanvallen op Napels en Sicilië.

De Roemeense regering onderdrukte de laatste resten van de opstand.

Hitler profeteerde in een redevoering in het Sportpalast, dat dit jaar de oorlog zal eindigen. Hij waarschuwde de Verenigde Staten en ging geweldig te keer tegen Engeland.

De Engelsen bombardeerden Wilhelmshafen.

31 Januari:

Het tegenoffensief der Italianen eindigde in een nederlaag en het verlies van Tepelini.

Flandin zal de regering Pétain verlaten. De Duitse pers blijft druk uitoefenen om Laval weer in de regering te krijgen.

Londen werd geweldig aangevallen met grote schade.

FILM

„Gone with the Wind" (Cinelandia). Deze biezondere film, gemaakt naar het wereldberoemde boek van Margaret Mitchel, speelde Vrijdagavond voor een overvol Cinelandia. De geschiedenis is te overbekend dan dat wij er nog iets van behoeven te vertellen.

De filmsterren Clark Gable, Leslie Howard, Olivia de Havilland, Vivian Leigh, enz., hebben hun uiterste krachten gegeven om dit meesterwerk tot stand te brengen.

In prachtige natuurlijke kleuren wordt het leven van enige families weergegeven in de Zuidelijke Staten van de Verenigde Staten van Amerika. De hoofdpersoon is de werkelijk door hartstochten opgejaagde Scarlet. Zeldzaam mooie taferelen ontrollen zich voor onze ogen en het oologsleed wordt ons in schrijnende werkelijkheid weergegeven.

Het enige ongerief bij deze werkelijk schitterende film is, dat de directie van Cinelandia blijkbaar veronderstelt, dat alle bioscoopbezoekers graag om een uur of 1.30 in de nacht naar bed gaan. Waarom niet althans één voorstelling zo gearrangeerd, dat men om 19.15 uur aanvangt en dus op normale tijd kan gaan slapen. Eén vroegere voorstelling terwille van zwakken en vermoeiden is toch werkelijk niet te veel gevraagd.

„High School" (Roxy). Het leven op een Hogeschool in de Verenigde Staten wordt ons op een vlotte en aardige wijze weergegeven. Een wilde robbedoes wordt overgeplant van het ruwe leven temidden der cowboys in het gereglementeerde schoolleven. Na verschillende botsingen herovert zij haar plaats temidden der kameraden.

„Stolen Life" (Roxy). Een film, die zeer terecht de film-prijs 1940 behaald heeft, want het is inderdaad een wonder-mooie film, niet alleen door het spel van Elizabeth Bergner, maar ook door prachtige natuur-opnamen en mooie illustrerende muziek. Bergner speelt in het begin een dubbel-rol van tweelingzuster, waarvan de een ten koste van de andere de liefde wint van een ontdekkingsreiziger, maar deze liefde niet waard is.

Tijdens een expeditie verdrinkt zijn vrouw en haar zuster kan door de sprekende gelijkenis haar plaats innemen. Haar grote liefde overwint alle moeilijkheden en een moeilijke bekentenis brengt voor beiden tenslotte vrede en het begin van een groot levensgeluk.

In Godes vrees te leven
Heb ick altijt betracht
Daarom ben ick verdreven.
Om Landt en Luyd ghebracht.
Maar Godt sal mij regeren
Als een goet Instrument,
Dat ick sal wederkeeren
In mijnen Regiment.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE 1941.
WEDSTRIJD PROGRAMMA.

MUNDO NOBO

2 Febr. 1941:	A-Klasse	Hercules 1 — Transvaal 1 (Elfrink)
2 Febr. 1941:	Juniores	Jong Holland — Jong Curaçao (Ercol)
6 Febr. 1941:	A-Klasse	Jong Holland 1 — Volharding 1
16 Febr. 1941:	A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1
16 Febr. 1941:	Juniores	Hercules — Jong Curaçao
23 Febr. 1941:	A-Klasse	Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1

RIO CANARIO.

2 Febr. 1941:	A-Klasse	Volharding 1 — Scherpenheuvel 1 (Oehlers)
9 Febr. 1941:	Res.A-Klasse	S.U.B.T. 2 — K.S.L.I. 2
16 Febr. 1941:	B-Klasse	D.T.S. — Volcania *
23 Febr. 1941:	C-Klasse	Jong Curaçao 3 — Scherpenh. 3 *

SCHERPENHEUVEL

2 Febr. 1941:	Juniores	Scherpenheuvel — S.U.B.T. (Rosberg)
2 Febr. 1941:	C-Klasse	Scherpenheuvel 3 — Volharding 3 (H. Rog)
9 Febr. 1941:	T-Klasse	Scherpenheuvel 3 — Hercules 3
16 Febr. 1941:	Res.A-Klasse	Jong Holland 2 — Scherpenheuvel 2

HEINTJE KOOL.
(Terrein V.V. Willemstad).

9 Febr. 1941:	B-Klasse	Willemstad — Arsenal
23 Febr. 1940:	B-Klasse	R.C.C. — Arsenal (Corsica)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16 uur precies, de mét * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

De verenigingen worden er aan herinnerd de elftal-opgaven over de maand Februari tijdig in te sturen.

HET BESTUUR.

BUITENLAND

DE OPVOEDING DOOR DE NAZIES.

De Duitse leraren in het onlangs door de Hongaren van Roemenië overgenomen Transsylvanië hielden een congres, waarbij zij besloten zoveel mogelijk de Duitse methoden na te volgen. De Hongaarse kinderen in dit gedeelte van het land worden dus Duits opgevoed.

„Wij moeten een nieuw leerplan invoeren, dat gebaseerd is op die van het Rijk. Alleen mathematische studiën vinden genade in de ogen der Nazies. Wij moeten politiek geschoolde Nationaal-Socialisten kweken. De nieuwe Duitse scholen hebben niet alleen en hoofdzakelijk technische kennis bij te brengen, maar het voornaamste moet zijn lichamelijk gezonde jongens en meisjes te vormen; **de verstandelijke opvoeding is bijzaak."**

De Roemeense en Franse talen, godsdienstig onderricht en philosophie worden afgeschaft. De Duitse groet „Heil" met opgeheven rechter arm wordt in alle scholen verplichtend gesteld.

De gehele opvoeding wordt ingesteld op de onderwerping aan den „Leider" De groet „Heil" wordt nog niet gevolgd door de naam „Hitler", maar zo is het ook begonnen in Oostenrijk, in Sudetenland en Tsjecho-Slowakije.

De jeugd wordt van de eerste klas af reeds op soldaten-manier gedrild.

„De nieuwe leraar moet een soldaat wezen en soldaten vormen", zo luidt de opdracht. De Nazies nestelen zich vast in de toekomst der veroverde en onder dwang staande volkeren.

EEN VLIEGTUIGFABRIEK IN MEXICO.

Te Mexico City zal een vliegtuigfabriek gebouwd worden voor een bedrag van twee millioen dollar. De bedoeling is, dat de nieuwe fabriek twee bommenwerpers per dag zal afleveren. De fabriek wordt gebouwd voor de levering aan de Zuid-Amerikaanse Staten. Reeds zijn orders ontvangen van Mexico en andere Staten. De regering van Avila Camacho heeft volledige steun toegezegd. Het benodigde materiaal mag vrij van rechten worden ingevoerd en men zal zich niet bemoeien met de verkoopsprijs der vliegtuigen.

Binnen zes maanden hoopt de fabriek met de productie te beginnen. Het technisch personeel en de directie komen uit de Verenigde Staten. Het kapitaal eveneens.

PRIESTERS IN GEVANGENSCHAP GEWIJD.

In de militaire interneringskampen te St. Denis bevonden zich 14 candidaten voor het H. Priesterschap. Vijf uit Canada en negen uit de Britse dominiën. Op verzoek der kerkelijke overheden werden deze candidaten in de kapel van St. Denis, waar de Franse koningen begraven liggen, tot priester gewijd.

Vergezeld door Duitse troepen trok men naar de kapel. De Canadezen namen plaats in het koor en de overigen zaten tussen de zandzakken, waarmee de koningsgraven beschermd zijn. Na de plechtigheid, die twee en een half uur duurde, kregen de jonge priesters een glas hete chocolade en werden zij weder naar het kamp teruggebracht.

JAPANS TENTOONSTELLINGSSCHIP NAAR ZUID-AMERIKA.

In Juni zal het Japanse schip „Montevideo Maru" een bezoek brengen aan al de havens in Argentinië, Brazilië en Uruguay met het doel de Japanse exporten van machinerieën naar deze landen op te voeren. Machines van allerlei soort zullen op het schip opgesteld worden en voor het publiek zullen demonstraties gegeven worden. De tentoonstelling omvat electrische machines, uiterst snelle fotografie-toestellen, kasregisters, radios, dieselmotoren, naaimachines, telefoons, electrische locomotieven en alle mogelijke spoorweguitrustingen.

Op het ogenblik reist in Centraal- en Zuid-Amerika reeds een commissie, bestaande uit zes experts, die tracht ruilhandel tot stand te brengen, waarbij Japan fabrieksgoederen ruilt tegen grondstoffen voor zijn oorlogsindustrie, zoals metalen, petroleum, wol en huiden.

HET ARGENTIJNSE GRAAN.

„Wanneer zij komen, zullen zij welkom zijn. Wij zijn bereid aan iedereen alles te verkopen", zeide Daniel Amadeo Videla, de Argentijnse Minister van Landbouw, toen men hem vroeg of Argentinië met Rusland in onderhandeling zou treden over de aankoop van graan. Sinds 1930 had Argentinië geen handelsrelaties met Rusland.

Een Russische handelsmissie is onderweg om te onderhandelen over een geweldige aankoop van graan. Het is zelfs niet onmogelijk, dat een volledige handelsovereenkomst gesloten wordt voor alle Argentijnse handelsproducten.

Rusland kan enorme aankopen doen, omdat zij door de handelsovereenkomst met Duitsland verplicht is dit land van zoveel mogelijk alle agrarische producten te voorzien.

Wanneer Engeland deze handelsmanipulaties niet beletten kan, betekent dit, dat de blokkade van Duitsland geen effect meer heeft.

ECUADOR ONDERHANDELT MET JAPAN.

Ecuador heeft een groot surplus van rijst en suiker, vooral nu de oogsten zo groot zijn. De Kamer van Koophandel in Quito is in onderhandeling getreden met den Japansen zaakwaarnemer over de verkoop dezer producten naar Japan.

NEDERL. NIEUWS.

DE KERK TEGEN DE NAZIES.

Protestantse en Katholieke actie in Nederland.

Men schrijft ons uit Den Haag:

„Thans beleven alle kerken hier te lande wat aan Petrus voorzegd werd, direct toen op hem de primacie gevestigd werd. Deze tijd is er wel naar, dat de oratio Sancti Willibrordi in vervulling ga: dat Uw dienaren zowel in deugden als in getal mogen aanwassen. En dat gebeurt inderdaad. Het kerkelijk leven hier te lande is veel intenser dan een half jaar terug en de opmerkelijkste verschijnselen doen zich voor: de Hervormde Synode heeft een manifest uitgevaardigd, waarvan je zou staan te kijken; de Gereformeerde jongeren zoeken toenadering tot Kerkopbouw en zijn voorstanders van een bisschoppelijk kerkbestuur etc. Kerkopbouw weert zich anders prachtig en gaat op de weg van de her-katholisering der Hervormde Kerk beslist verder.

Over het algemeen vertoont de Hervormde Kerk een zeer krachtig leven, juist nu, ik kan zelfs zeggen, meer dan de Gereformeerde Kerk, wier heilige huisjes lelijk wankelen en alsnog geen boodschap aan het **volk** hebben. De goede Gereformeerden niet te na gesproken: er zijn profeten onder."

(de lezers weten, dat Christus na de vestiging van de primacie tot Petrus over de poorten der hel sprak. Kerkopbouw is een groep in de Ned. Herv. Kerk, waarvan de laatste jaren veel actie is uitgegaan om tot reorganisering dezer kerk te komen, tezamen met een soortgelijke vereniging Kerkherstel. Kerkopbouw — voorzitter Prof. dr. A. M. Brouwer, Utrecht — wil een bisschoppelijk bestuur van Duitse snit, d.w.z. geen echte bisschoppen, maar moderatoren, dus predikanten van hogere rang. De Ned. Herv. Kerk heeft erg veel aan deze vereniging te danken, waarvan vooral de jongeren lid zijn. De briefschrijver zelf is Gereformeerd. — Redactie „Amigoe").

Tevens werd bericht ontvangen uit Amsterdam, dat het Hoogwaardig Episcopaat een herderlijk schrijven tegen het nationaal socialisme heeft laten voorlezen op 26 Januari jl., waarin staat dat het verbod om de heilige sacramenten uit te reiken aan ieder, die in belangrijke mate steun aan de N.S.B. verleent, van volle kracht blijft.

WIJ ONTVINGEN

Een kalender 1941 van het **Algemeen Nederlands Verbond,** met bij elke maand een tijdspreuk. Bijv.: „Dispereert niet", „Hun aantal is gering, doch vurig is hun moed." Op Mei staat iets dat aller aandacht waard is: „De taal is de ziel der natie; zij is de natie zelve" (Halbertsma).

De enige Nederlandse kalender van dit jaar op ons bureau.

Wij hebben in de loop der jaren heel wat reis- en touristenprospectussen in de hand gehad, maar nog nooit één van zo onhandig formaat als de schitterende folder, die ons dezer dagen vanwege het **Vice-Consulaat der Argentijnse Republiek** geward.

FEUILLETON

MOORD IN BLOKSCHRIFT.

54)

„Ze werd niet doodgeschoten? Niet geslagen? Verduiveld, ze kan toch niet van verre geëlectrocuteerd zijn?"

„Ze viel neer, ineens," verklaarde de jongste van het drietal. „Zonder dat er iets anders gebeurde."

„Hartverlamming," dacht ik hardop. Doch mijn vriend scheen mij niet eens te verstaan. „En wat deed ze zèlf?" vroeg hij kortaf.

„Helemaal niets." Sophie kon nu weer antwoorden. „Ze was juist heel gewoon, ze had het pas van zich afgezet, dat ze dien, dien..." ze keek schichtig achter zich de gang in als zou het noemen van zijn naam den onzichtbare ook tot haar roepen, „gezien had. Ze was de hele tijd niet op haar gemak maar toen ik zei, dat we naar beneden mochten komen, was ze juist gewóón."

„En ze deed helemaal niets?" drong A.A. aan. „Ze was dus al zó gekleed?"

„Wij ook. Toen we dat rare geluid op de kamers hoorden, hebben we ons allemaal aangekleed en toen het stil was, kwamen we bij mekaar."

„Dus ze deed absoluut niets? Ze stond dadelijk klaar, precies zoals ze nu is en ze viel neer?"

„Neen, mijnheer" — het was de tweede meid, die dit zei — „ze zette haar tanden in haar mond natuurlijk. Zonder haar gebit kon ze toch niet naar het salon!"

Met een ruk stond A.A. op. „En die tanden, die kwamen?" Hij greep een glas water van het nachtkastje naast het ledikant, rook er aan. „Ha, dus dàt was het." Hij reikte mij het glas en ook ik rook. Een bitter-zoete amandelgeur. Blauwzuur. De meid had, als ze niet nu naar beneden geroepen was, misschien nog een nacht kunnen leven, maar zou dan morgenochtend, terwijl ze toilet maakte, ineengezakt zijn, juist zoals het nu was gebeurd. Met andere woorden: ze zou, als niet de andere meiden, nadat de verdieping verlaten was, bij haar waren gekomen, zonder een woord te zeggen de eeuwigheid ingegaan zijn. Alleen omdat ze, op zijn rug, den man had gezien, die de kamer van den chauffeur binnenging. Maar waar wàs de chauffeur?

A.A. had de telefoon al in de hand en zocht contact met het salon. „Hallo, ja, mijnheer Teun wou ik hebben. Hallo, mijnheer Teun? Ja? Denkt u er om, dat u niets drinkt, geen van allen. Het beste is, dat u stil blijft zitten, zoals u zat, dan kan er niets gebeuren. Ik kom dadelijk. Ik zal het u dadelijk wel vertellen."

Hij stond verslagen neer te staren op de keukenmeid Jaantje en niets deed zo pijnlijk aan als deze stomme houding van zelfverwijt. De mond van de vermoorde was stijf dicht geklemd, alsof ze zo juist haar gebit stevig vastgezogen had.

„Mijnheer heeft er niets op tegen, dat wij haar op bed leggen?" vroeg John onverstoorbaar, maar toch ook zichtbaar onder de indruk.

„Het mag eigenlijk niet, maar doe het. De man, die dit op zijn geweten heeft, zal tòch hangen, al vindt de politie haar morgen te bed."

De huisknecht en de meiden tilden Jaantje in het bed; ik en A.A. keken daarbij toe. „Wat nu?" fluisterde ik.

„Ja, wat nu? Volgen er nog meer? We moeten tijd winnen, Bram, we moeten voorkomen, dat er nog meer gebeurt en tegelijkertijd zoeken naar het bewijs. Het is afschuwelijk, het is krankzinnig afschuwelijk, Bram."

„Wéét je dan, Arie?"

„Weten, weten. Dit wist ik niet."

„Wanneer kan dat blauwzuur in het glas gedaan zijn?"

„Bram, je heldere ogenblik", antwoordde hij en hij dwong zich tot luchthartigheid, voor zover die in deze kamer bij de dode niet misplaatst was. Hij wendde zich tot de drie meisjes, die langzaam terugdrongen naar de deur, nu Jaantje eenmaal op het bed was gelegd. „Toen jullie van je kamer afkwamen, waar hebben jullie toen met háár gepraat?"

„Op de gang, bij mij voor de deur, omdat ik het laatst de kamer uitkwam", antwoordde de tweede meid, wier kamer tegenover die van mij, aan het andere einde van de gang gelegen was.

„Kan iemand toen in deze kamer geweest zijn?"

„Kunnen, ja, misschien wel. Wanneer we wat meenden te horen, dan gingen we bij mij binnen, mijnheer. Maar ik geloof van niet."

„Het zal toch zo gebeurd moeten zijn", hernam hij. „John, heb jij dat glas zien staan, toen je hier in de kamer was?"

„Een ogenblik, mijnheer, zeker, mijnheer. Maar ik heb er niet op gelet, omdat Jaantje nooit zonder tanden beneden komt en dus liever niet had, dat ik zou laten merken, dat ik het gezien had."

„Ja, natuurlijk niet. Maar nu jullie, ik moet jullie het een en ander vragen. Laten we naar een andere kamer gaan. Die van jou is in wanorde, John? Kom naar de overkant."

We gingen de kamer van Sophie in. A.A. begon dadelijk een verhoor van de drie meisjes, die elkaar al spoedig tegenspraken, omdat ze de uitlatingen van Jaantje ieder op hun eigen manier hadden opgevat.

„Jaantje heeft geprobeerd jullie den man te beschrijven, dien ze op de rug gezien had, nietwaar? Welke voorstelling kreeg jij van dien man?"

„Groot, breed", antwoordde Sophie ogenblikkelijk. „Zo iemand als, als..."

„Zeg dat liever maar niet", onderbrak hij lichtelijk ironisch. „En, jij?"

„Ik moest denken aan mijnheer Somer, maar misschien komt dat wel, omdat we zoveel over hem hebben gepraat vanavond", zei het tweede meisje.

„Dus bepaald niet breedgeschouderd, nietwaar? En ook niet zo groot van gestalte. En jij?"

„Ik weet het niet, ik heb er niet over gedacht, ik vond het zo griezelig", antwoordde het derde, het jongste meisje.

„En dus weten wij het ook niet, want een breedgeschouderd smal, fors kort wezen, dat zie je niet elke dag."

Hij wilde wellicht nog meer vragen, doch wist niet, met welke vraag te beginnen. Hij keek John eens aan en merkte op, dat deze de houding had aangenomen, alsof hij iets wilde zeggen. „En?" vroeg hij met een geduldig glimlachje.